

Carta a les víctimes de la guerra civil i el franquisme

[carta escrita el 25 de juny del 2020]

Estimat padrí Joan,

Just ahir era el dia del teu sant.

Just aquesta va ser una festa que l'àvia, la teva esposa Teresa, com l'anomenaves a les cartes des de la presó de Can Mir de Palma, mai va tornar a celebrar després de la teva desaparició al gener de 1937, quan de nit i amb traïdoria els assassins feixistes et varen treure de presó i amb tota la ironia i brutalitat, et varen «donar la llibertat» portant-te a Porreres amb altres companys i companyes, per assassinar-vos i fer-vos desaparèixer. La desaparició forçosa està considerada com un dels més greus crims de lesa humanitat.

Avui vull recordar-la a ella, la meva padrina, l'àvia Teresa, patidora en silenci de la barbàrie feixista que va assolir el nostre país quan al juliol de 1936 es va perpetrar un cop d'estat contra el Govern legalment constituït de la Segona República. Recordant-les a elles honorem la vostra memòria. Recordar totes aquelles mares, germanes, padrines que varen haver de patir la vostra absència i a les que mai va arribar cap carta ni notícia que les informés on podien trobar-se les restes dels seus éssers estimats. Que varen viure sense saber del cert com i quan us havien assassinat.

Avui també vull recordar a tots i totes les filles que, com la meva mare, mai varen poder gaudir dels seus pares o mares assassinats violentament pels feixistes.

Vull recordar a les moltes associacions memorialistes formades per homes i dones que ens vàrem negar a perdre la memòria dels nostres éssers estimats. Gràcies a la força de totes i tots estem aconseguint trencar el silenci que varen imposar els feixistes amb la por i la repressió.

Gràcies a la força i a la lluita de la meva Associació de Memòria de Mallorca, jo vaig poder rescatar-te del silenci de la fossa de Porreres al novembre de 2016. Per això ara les teves restes descansen al costat de la teva esposa, l'àvia Teresa.

I vull recordar i cridar ben fort que sense passat no hi ha futur i que el present esdevé una mentida.

Vull dir-li a totes i a tots aquells que llegiu aquesta carta que mai ens donarem per vençuts i que no aturarem de treballar i de lluitar perquè s'imposi la VERITAT i la JUSTÍCIA. Perquè sense aquestes, la REPARACIÓ mai no serà possible.

Avui vull recordar tots aquells futurs que no varen poder ser perquè els assassins feixistes així ho van voler.

Però tingueu per segur que els temps del silenci han acabat!!

Ara sí, padrí Joan, ara sí puc dir *que la terra et sigui lleu*.

Maite Blázquez Losa

Neta

Palma, 25 de juny de 2020